

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 376/2018-23

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 16. októbra 2018 predbežne prerokoval sťažnosť obchodnej spoločnosti DESIGN COMPANY s. r. o. v likvidácii, Trnavská cesta 82/A, Bratislava, podanú advokátom Mgr. Andrejom Gunárom, advokátska kancelária, Panenská 13, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 115/2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť obchodnej spoločnosti DESIGN COMPANY s. r. o. v likvidácii o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 12. apríla 2018 doručená sťažnosť obchodnej spoločnosti DESIGN COMPANY s. r. o. v likvidácii (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej

republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 115/2016 (ďalej len „napadnuté konanie“).

2. Citujúc v sťažnosti zákonné ustanovenia a judikatúru ústavného súdu aj Európskeho súdu pre ľudské práva, sťažovateľ namietal najmä, že okresný súd mal konať efektívnejšie a sústredenejšie pri posudzovaní jeho námietok, čo sa týka jeho legitimácie, a „svojou liknavosťou v konaní vo veci samej spôsobil, že ani po roku, o sťažovateľovi, ktorý je v súdnom konaní proti svojej vôli ako žalobca v druhom rade nebolo rozhodnuté“.

3. Sťažovateľ navrhol ústavnému súdu, aby po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom vyslovil:

„1. Základné právo sťažovateľa - Design Company, s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 82/A, 821 02 Bratislava, [REDACTED], na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/115/2016 porušené bolo.

2. Okresnému súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/115/2016 prikazuje konať vo veci bez zbytočných prietáhov.

3. Sťažovateľovi Design Company, s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 82/A, 821 02 Bratislava, [REDACTED], priznáva finančné zadostučinenie v sume 200,- € (slovom: dvesto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava III povinný vyplatiť jemu na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Andreja Gunára, advokáta, Panenská 13, 811 03 Bratislava: [REDACTED] [REDACTED], vedený v [REDACTED], do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi Design Company, s.r.o., so sídlom Trnavská cesta 82/A, 821 02 Bratislava, [REDACTED], priznáva náhradu trov konania vo výške 325,42 €, ktorú je Okresný súd Bratislava III povinný zaplatiť na účet jeho právneho zástupcu Mgr. Andreja

Gunára, advokáta. [REDACTED]: [REDACTED] [REDACTED],
vedený v [REDACTED]“.

II.

4. Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

5. Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

6. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

7. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 53 zákona o ústavnom súde. V tejto súvislosti ústavný súd stabilne pripomína, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd je následne viazaný návrhom na začatie konania (§ 20 ods. 4 zákona o ústavnom súde).

8. Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

9. Splnomocnenie podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde je osobitnou listinou preukazujúcou oprávnenosť advokáta vykonávať procesné úkony v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy za navrhovateľa ako účastníka konania. Takéto splnomocnenie je osobitným procesným úkonom navrhovateľa ako účastníka konania voči ústavnému súdu, s ktorým sú spojené závažné právne dôsledky. Ústavný súd v zhode so svojou skoršou judikatúrou považuje za potrebné zdôrazniť, že zmyslom inštitútu splnomocnenia je, že sa udeľuje inej osobe v rozsahu presne vymedzenom splnomocniteľom, pričom splnomocniteľ uvedeným úkonom dáva tretím osobám najavo, v akom rozsahu ho splnomocnená osoba zastupuje.

III.

10. Ústavný súd návrh sťažovateľa predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí a zistil, že sťažnosť nespĺňa zákonné náležitosti podľa zákona o ústavnom súde, a to náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

11. Ústavnému súdu bolo v danej veci spolu so sťažnosťou predložené splnomocnenie zo 17. januára 2017, ktoré sťažovateľ udelil advokátovi Mgr. Andrejovi Gunárovi a v ktorom sa uvádza, že advokát je oprávnený „... *v plnom rozsahu zastupovať spoločnosť, ako aj na akékoľvek iné s tým spojené úkony, na ktoré sa vyžaduje osobitné splnomocnenie, a to bez akýchkoľvek obmedzení...*“. V predloženom splnomocnení ide o všeobecné vymedzenie úkonov, ktoré je advokát v mene splnomocniteľa (sťažovateľa) oprávnený vykonávať, čo však nemožno považovať za splnenie podmienky podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

12. Ústavný súd má v ústave a v zákone o ústavnom súde presne definované právomoci, uplatnenie ktorých je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania (čl. 127 ods. 1 ústavy, § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde).

13. V súvislosti s uvedeným nedostatkom splnomocnenia ústavný súd pripomína, že tento nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Advokát zastupujúci svojho klienta pred ústavným súdom je podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné; pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb. Tieto zákonom stanovené povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je advokát povinný vykonať tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (m. m. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08).

14. S ohľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd konštatuje, že predmetná sťažnosť v predloženej podobe neobsahuje náležitosti, ktoré na uplatnenie právomoci ústavného súdu ustanovuje zákon o ústavnom súde, a preto sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí (podobne IV. ÚS 77/08, I. ÚS 368/2010, IV. ÚS 322/2010, IV. ÚS 399/2010, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 267/2010, II. ÚS 309/2010, III. ÚS 262/2010, III. ÚS 210/2010, I. ÚS 162/2010, IV. ÚS 234/2010, III. ÚS 206/2010, IV. ÚS 159/2010, IV. ÚS 213/2010, IV. ÚS 134/2010, I. ÚS 57/2015, I. ÚS 337/2015).

15. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti už pri jej predbežnom prerokovaní pre nesplnenie náležitostí predpísaných zákonom o ústavnom súde (§ 25 ods. 2 zákona

o ústavnom súde) bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa formulovanými v petite jeho sťažnosti.

16. Nad rámec uvedeného ústavný súd poznamenáva, že toto rozhodnutie nezakladá prekážku veci rozhodnutej v zmysle § 24 písm. a) zákona o ústavnom súde, a preto nebráni tomu, aby po splnení všetkých zákonom predpísaných náležitostí sťažovateľ v tejto veci v prípade zotrvania na stanovisku, že postupom okresného súdu v nej dochádza k zbytočným priet'ahom, predložil ústavnému súdu novú sťažnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. októbra 2018